

SADRŽAJ:

1.UVOD.....	3
2.NEVAŽNOST UGOVORA.....	5
2.1. Nevažnost ugovora u ranom rimskom pravu.....	6
3. NIŠTAVI UGOVORI.....	7
3.1. Konverzija.....	9
3.2. Nepostojeći ugovori.....	11
4. POBOJNI UGOVORI.....	12
4.1. Poništenje pobojnog ugovora.....	13
5.RUŠLJIVI (RELATIVNO NIŠTAVI, OBORIVI) UGOVORI.....	15
5.1. Pravna dejstva rušljivog ugovora.....	16
5.2. Konvalidacija rušljivog ugovora.....	18
6. ZAKLJUČAK.....	20
LITERATURA.....	21

1.UVOD

Ovim seminarskim radom želim prikazati neke karakteristike i važnosti nevažećeg ugovora u obligacionim odnosima. Cilj pisanja ovog seminarskog rada mi je shvatanje meni nekih nepoznatih pojmova kao i objašnjavanje tih pojmova i prilikom objašnjavanja određenih pojmova bitnih za ovaj seminarski rad koristiti ću se različitom literaturom ali i nekim svojim zaključcima koji su sastavni dio ovog seminarskog rada. U uvodu najviše ću pisati o samom ugovoru i pojmu ugovora a zatim ću se osvrnuti na nevažnost ugovora u glavnom dijelu ovog seminarskog rada.

Ugovor je svaka saglasnost volja dvaju ili više lica kojom se postiže neko pravno dejstvo. Pravno dejstvo se može sastojati ili u zasnivanju pravnog odnosa ili u izmjeni nekog postojećeg pravnog odnosa ili najzad u njegovom ukidanju. Po svojoj teorijskoj izgrađenosti, množini oblika i primjeni u praksi najznačajniji su obligacioni ugovori , a među njima praktično najvažniji su oni kojima se stvaraju obligacije, te su ugovori i izvor obligacije.

Ugovore poznaju i druge grane prava, a prije svega stvarno, porodično, nasljedno, radno, međunarodno i dr. prava. Međutim, ugovori u obligacionom pravu (za razliku od drugih ugovora) predstavljaju izvor obligacija. Svaki obligacioni ugovor pretpostavlja učešće najmanje dvije strane. Te se strane u teoriji, a i u praksi, obično nazivaju ugovornim stranama. Pored ovog naziva, za označenje ugovornih strana upotrebljavaju se i termini: kontrahenti, ugovornici, strane ili stranke.

Ugovor je zaključen kada su se ugovorne strane sporazumjele o bitnim sastojcima ugovora (essentialia negotii). Međutim, Zakonom nije definirano šta je to bitan sastojak ugovora. Nesporno je da bitni sastojci zavise od tipa ugovora. Tako nije nevažno da li se radi o prodaji ili zajmu, poklonu ili posluži, itd. Najkraće (i najjednostavnije) rečeno, bitni sastojci ugovora su oni minimalni sastojci neophodni za postojanje ugovora.

Obveze koje nastaju jednim ugovorom mogu da prestanu na razne načine. Ugovor može prestati zato što se protivi nekoj zakonskoj ili moralnoj normi, postoje slučajevi kada same stranke odustaju od zaključenja ugovora ili je samo jedna strana ovlaštena da raskine ugovor, u određenim slučajevima ugovor može da prestane proizvoditi pravna dejstva usljed smrti ugovorene stranke.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com